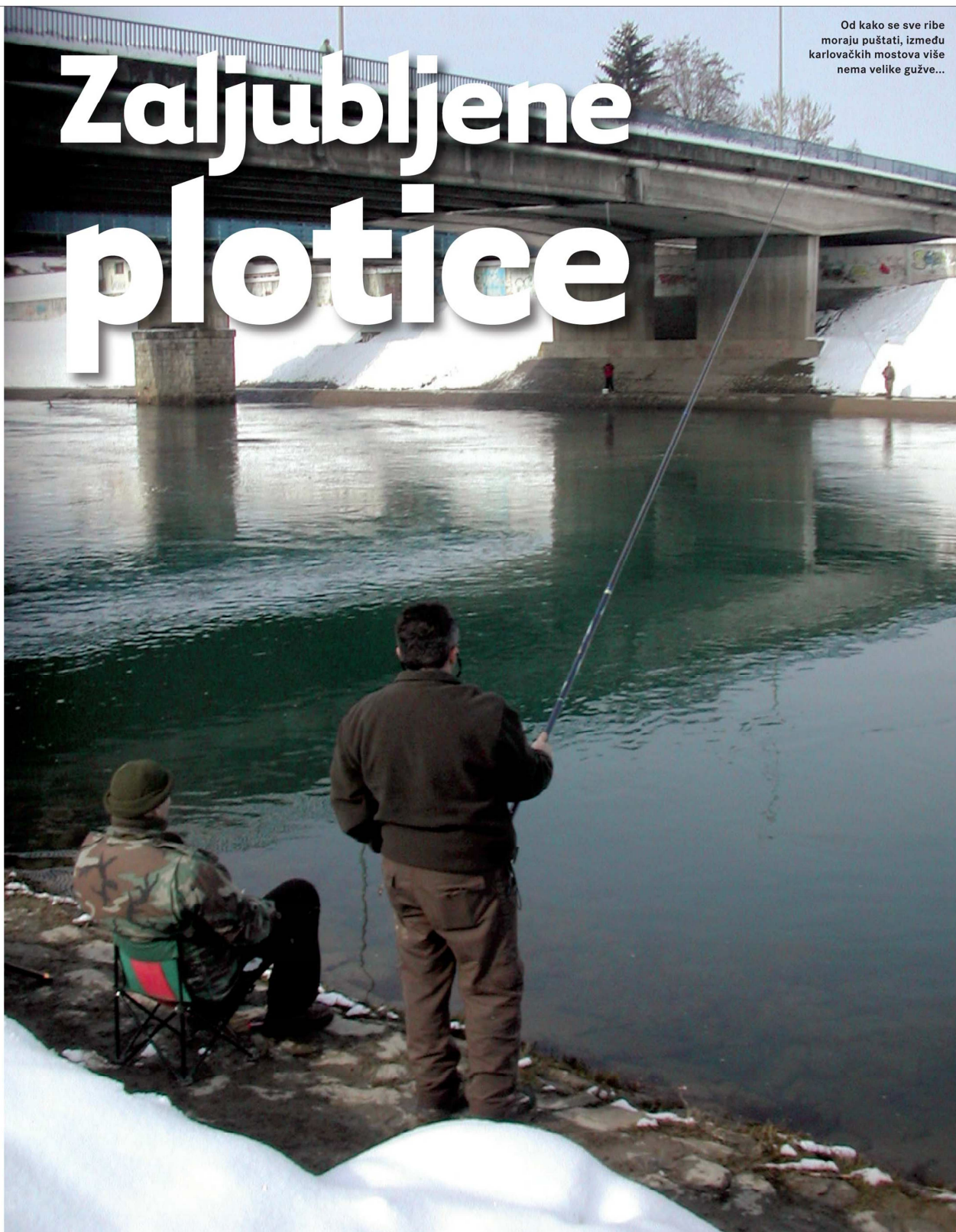

Zaljubljene plotice

Od kako se sve ribe moraju puštati, između karlovačkih mostova više nema velike gužve...

Ispočetka je trebalo loviti dosta daleko

Mrijesne bradavice na tijelu mužjaka - dokaz da je nastupilo doba mrijesta

PREDUGO SMO ČEKALI OVAKVE DANE DA IH SADA NE BI ISKORISTILI. PRED OČIMA VEĆ IMAM SLIKU KUPE, OSJEĆAM JOJ MIRIS, U MISLIMA MJERIM DUBINU, VIDIM PLOVAK KAKO PUTUJE U ONOM "KONTRAŠTRUMU"...

Burke je čuo da u Karlovcu, između mostova, primaju velike plotice. Idemo sutra pogledati? - pita me Siniša u petak prije Valentinova. Glupog li pitanja! Pred očima već imam sliku Kupe, osjećam joj miris, u mislima mjerim dubinu (trebala bi biti negdje oko četiri metra, ako se dobro sjećam), vidim plovak kako putuje u onom "kontraštrumu"... Naravno da idemo! Predugo smo čekali ovakve dane da ih sad ne bi iskoristili. No kako je i ove godine u tom nadaleko poznatom zimovniku na snazi puštanje sve ribe, ne žurimo odviše, jer smo uvjereni da gužve neće biti.

Pa gdje su te ribe?

Dnevne dozvole kupujemo u hotelu na ulasku u Karlovac, što toplo preporučam svima koji kreću u ribolov, popijemo polako kavu i - prvi smo na vodi! Gazimo snijeg koji je noćas friško napadao, spuštamo se strmim stubama...

Kasnije su duboko gutale mamac

ribolov plovkom

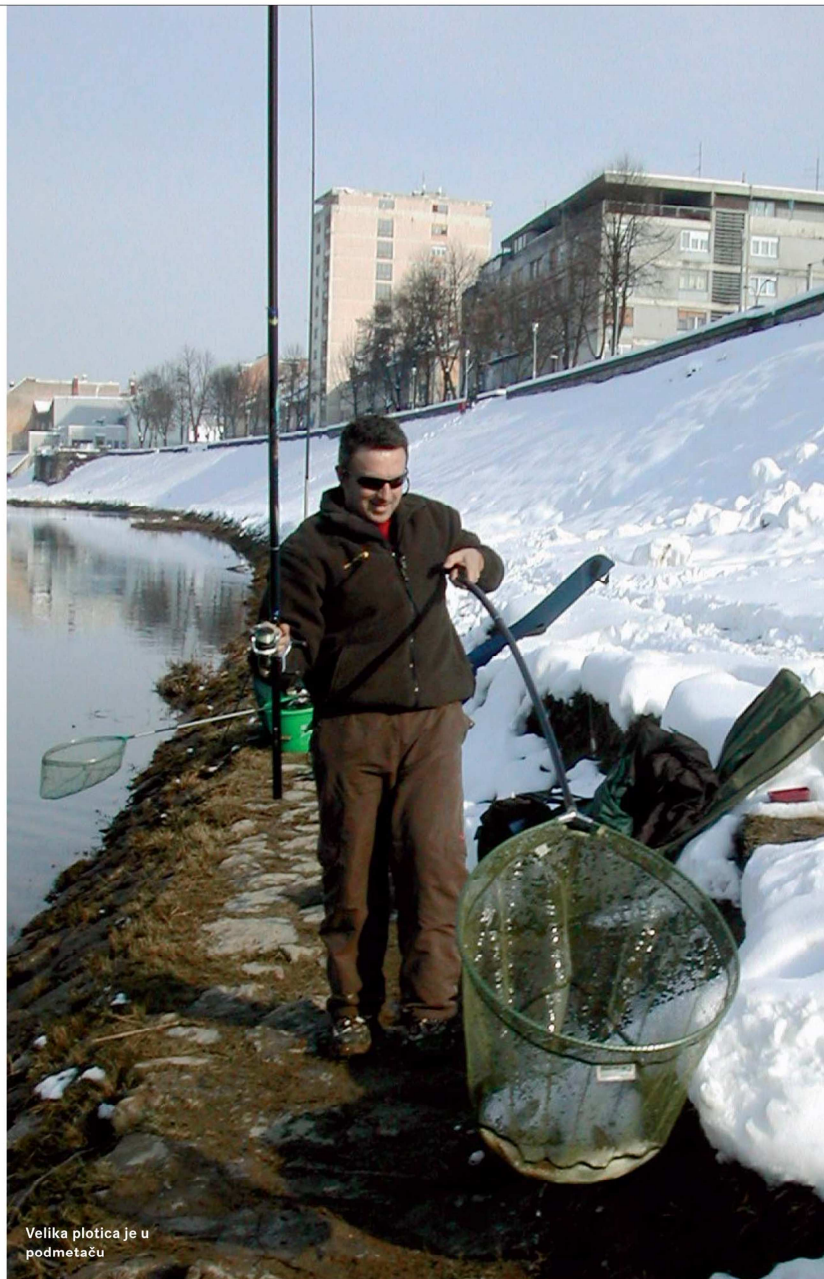
- Pa dobro, di su te plotice, Burke? - pitam prijatelja, aludirajući na mirnu površinu Kupe po kojoj bi teško bilo i naslutiti da se ispod kriju velika jata velikih riba.

- Još uvijek su pri dnu, bave se onim ljubavnim "igricama". Znaš da je takvo vrijeme. A poslije će, iscrpljene, morati i nešto prigrusti - pojašnjava mi Burke.

Neka, pripremili smo mi njima puno lijepih stvari za okrjepu. Siniša je kupio kilu crva, a ja sam zamiješao punu kantu mješavine Browningovih hrana M7 i No1. Siniša je, budući da trenutno nema bolognes, odlučio loviti feederom, pa zauzima poziciju najbliže mostu. Kažem mu da griješi zbog "štroma" koji je tu najjači, pa će mu vjerojatno pomicati hranilicu po dnu, ali ne želi dečko slušati. Misli da je najviše ribe koncentrirano pod samim mostom i u pravu je. No kako će ih loviti, drugo je pitanje. Stajem nekoliko metara od njega i slažem jednostavni sistem s plovkom nosivosti 4 grama opterećen samo torpilom. Tako mi je najlakše izmjeriti dubinu, koja je i veća no što sam mislio, ali vrlo brzo shvaćam da će mi trebati malo "jači" plova, kako se ne bih patio pri zabacivanju. I tu dolazimo do ključnog momenta koji će uvelike promijeniti daljnji tok ribolova.

Nenamjerni logaritam

Stavljam novi Colmicov plovak nosivosti 5 g (s kojim još nisam lovio), opterećujem ga torpilom od 4 g, koju podižem na pedesetak centimetara od vrtilice, a ostatak otežanja će mi činiti (tako sam barem mislio) još koja kuglica olova uz torpilu i jedna uz vrtilicu. Ali plovak "laže", i to dobro laže... Treba njemu puno više opterećenja nego to brojke kazuju. I kuglica po kuglica, ukupno dvanaest njih, slažem pravilni logaritam (a nisam ga imao namjeru raditi!), zgusnut uz torpilu i sve rjeđi i rjeđi prema vrtilici. Koliko sam ga dobro složio govori činjenica da sam cijeli dan lovio s njim bez ikakvog petljanja, a daleko se, daleko lovilo... Ispod dolazi još samo predvez od najlona 0,10 mm, dužine oko pola metra i udica br. 16. To je to, školski do kraja. Poslije nekoliko probnih prolazaka plovka, da vidim kako se sve to ponaša i gdje ću lo-

Velika plotica je u podmetaču

viti, Burke od hrane pune crva oblikuje kugle, a ja ih praćkom ispucavam na željeno mjesto. Uvijek prakticiramo istu shemu - jedan radi kugle, a drugi odmah hrani. U protivnom bi živi crvi već na obali izlazili iz kugle i razbijali ju. Siniša se, dakako, muči sa "štromom", kako sam i predvidio, a Burke i ja polako puštamo, puštamo... Nešto nas baš i neće. Dolaze

još trojica ribiča. Jedan staje desno od Burića, a dvojica odlaze pod most. I oni uskoro počnu mahati bolognesima, ali bezuspješno. A onda napokon imam griz, nježan, stidljiv, ali griz. Zatežem i osjećam krasnu ribu na udici. Savijeni vrh bolognesa podrhtava, plotica je, ali borbena... Ne forsiram, polako ju privlačim bolognesom, jer ne bih ju htio izgubiti.

Doista smo uživali...

Kakav veliki rep...

Pa prva je! Upisnina, rekao bi Sinke. Poslije nekoliko minuta uživanja u zamarnju podmetačem prihvaćam lijepu veliku ploticu kakvu odavno nisam ulovio.

Vrijeme je ljubavi

Predivan mužjak prekriven je već mriješnim bradavicama ili "svadbenim ruhom" kako ih neki nazivaju. Burke je bio u pravu - vole se! Vrijeme je ljubavi. No nisu se one još pokrenule onako kako smo mi to zamislili. Sljedeći griz čekao sam možda i pola sata. Opet lijepa velika plotica, ovaj put ženka. Utjeha mi je jedino to što nitko drugi ne lovi. Onaj desno od Burketa priča da su neki dan grizle kao lude. Niti jedna nije bila ispod kile, veli on. Dobro sad, baš sve preko kile... Stiže i Žuti, Burićev prijatelj iz Karlovca koji ga je i obavijestio da

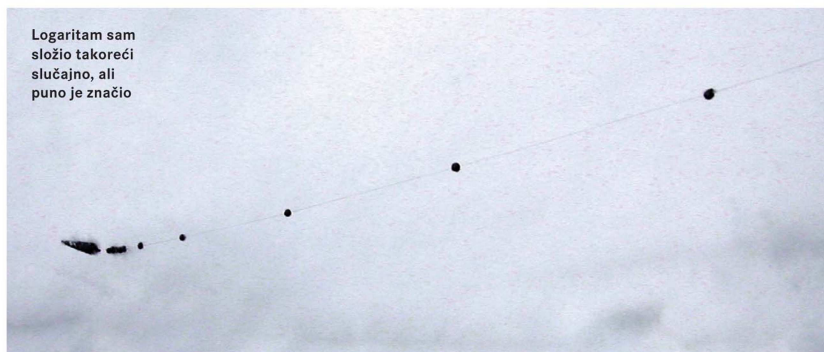

ribolov plovkom

I Siniša se na kraju upisao, ali s bolognesom

plotice primaju. I on potvrđuje priču. Žuti vadi bolognes i smješta se između Burketa i mene, a Burke i ja dohranjujemo s još 5 - 6 kugli. Gotovo odmah opet dobijem griz, ali ne tako uobičajen, tek lagano podizanje plovka. Još jedna identična plotica. Sad sam već siguran da logaritam i dugački predvez rade svoje. Štoviše, još produžavam predvez za dvadesetak centimetara, a postajem sve sigurniji da će i hrana odraditi posao. Siniša se upisuje s manjom mrenom, a primjećujem i da čovjek do njega ima povijen bolognes. I on također vadi krasnu ploticu, pa uskoro još jednu. Špijun Siniša mi odmah javlja da lovi na "travu". Neka. S crvima ćemo mi njih raspameti-

Logaritam sam složio takoreći slučajno, ali puno je značio

ti. Premda lovimo dosta daleko, velikom i jakom pračkom za hranu ispucavam crve najdalje koliko mogu, nadajući se da bi ih

povremenim pračkanjem mogao privući bliže. Nimalo me ne brine što se crvi isuviše rasipaju, samo neka padaju... Dobijem

Prekrasna riba

još jednu plojku, pa dohranjujem sa samo dvije kugle hrane. Evo i pete... Odmah lete još dvije kugle.

- Burke, produži predvez, vidiš da je to put do uspjeha - savjetujem mu. Ne znam točno što je promrmljao, ali i on se napokon upisuje s lijepom, velikom i debelom ploticom. Osmijeh mu odmah ozari lice, pa ponovi ono što maloprije nisam razumio - da je već produžio predvez i stavio ispod torpile nekoliko kuglica olova.

Stvarno su se razigrale

Usput primjećujemo da Kupa konstantno pada, što nikad nije bilo baš najpovoljnije za ribolov. Siniša zateže još

jednu mrenu, a ja opet ploticu. Kad sam na udici imao sedmu, Burke je zategnuo drugu. U isto vrijeme bolognesi su nam savijeni, zamaramo izuzetno borbene kupske plotice, a ljubomorni i mrzovoljni Siniša nas odbija fotografirati. O Bože, što sve neću doživjeti! Svejedno, taj tren znao sam da je riba krenula. I doista, Burke i ja lovimo naizmjenice, jedan pa drugi... Žuti zateže prvu i jedinu ploticu taj dan (kasnije je otišao), a poneku dobiva i čovjek desno od nas (kad bih bio zločest rekao bi - na našoj hrani). I dečki pod mostom više nego solidno love na "travu". Naposljetku i Siniša feederom uspijeva prevariti dvije plotice. Sad su se

već stvarno razigrale, mada voda i dalje pada, a vodeni tok se mijenja. Prišle su i posve blizu, tamo gdje sam uporno praćkao crve. Ali već je stiglo i kasno poslijepodne.

Ja sam, iz nekog samo sebi znanog razloga, odlučio uloviti točno dvadeset i jednu ribu i stati. To i činim, a da stvar bude zanimljiva do kraja, zadnja riba je podust, jedini ulovljen toga dana! Predajem Siniši nakratko bolognes da pokuša uloviti koju ploticu, a Burke nastavlja još malo loviti i odlično mu ide. Opasno mi se približio brojem ulovljenih riba, a onda je sve spetljao i odustao. Mrak nas je sve stigao i potjerao s vode...